СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVIII. Ч. 40. Джерзи Сіти, Н. Дж., вівторок, 18. лютого, 1930. VOL. XXXVIII. No. 40. Jersey City, N. J., Tuesday, February 18, 1930. THREE CENTS.

ГВІЛЕР ПРОТИ РЕЄСТРАЦІЇ ЧУЖИНЦІВ

СЕНАТОР З МОНТАНИ ЗАЯВЛЯЄ, ЩО АМЕРИКА НЕ ПОТРЕБУЄ НІЯКИХ ШПІОНСЬКИХ ПРАКТИК.

НЮ ЙОРК. — Сенатор Буртон К. Гвілер з Монтани говорив на принятті, влаштованім з рамени американсько-жидівського конгресу, про реєстрацію чужинців в Америці. Гвілер заявився проти цеї реєстрації й підніс, що правдивий Американець не дасть своєї згоди на такий закон, який мав би завести шпіонажу, противну американському духови. Бо по реєстрації прийде до відбивання пальців і инших кроків, практикованих досі тільки на злочинцях.

ЦЕРКВИ ПРОТИ СОВІТІВ.

ПРОТЕСТАНТСЬКИЙ ЕПИСКОП МЕНІНҐ ЗАРЯДЖУЄ БОГОСЛУЖЕННЯ НА ДЕНЬ 19 МАРТА ІЗЗА РЕЛІГІЙНИХ ПЕРЕСЛІДУВАНЬ З БОКУ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ВЛАДИ.

НЮ ЙОРК. — Ідучи слідом за папою римським і англіканською церквою, епископ Менінґ дав ініціятиву до скликання протестаційної наради Федерації Церков Ню Йорку й околиці, на якій дня 16. марта запротестують проти переслідування релігії з боку совітської влади. Разом з тим будуть правити дня 19. марта по церквах спеціяльні молебні, щоби Господь опамятав тих, котрі називають релігію „опіюм народа".

ЗИМА, ЯКОЇ НЕ ПАМЯТАЮТЬ.

НЮ ЙОРК. — Льокалі Армії Спасення і инших місій були переповнені в неділю бідними людьми, які шукали охорони перед морозом і зимним вітром. Було 7 степенів вище зера, а найнижча досі відома й занотована температура з дня 16 лютого 1904 року виносила 1.1 вище зера. Впало стільки снігу, що до відгортання нанято 18,662 робітників.

ОСТОРОЖНО З ЇЗДОЮ, КОЛИ ХОВЗКО.

ГАРТФОРД (Конетикот). — Рензом Гукер, студент ейльського університету, їхав з трома своїми товаришами з університету до дому так скоро, що не звертав уваги на замерзлу дорогу. Наїхавши на ховзке місце, автомобіль закрутився і перевернувся, наслідком чого Гукер згинув на місці, а його товариші зістали важко побиті й відвезені до шпиталю.

ХАЙ ВИРІШИТЬ НАРІД!

ТАК КАЖЕ СЕНАТОР ВАҐНЕР ЩОДО ЦЬОГО, ЧИ ТРЕБА ПРОГИБІЦІЮ ЗНЕСТИ, ЧИ ЇЇ ЗМІНИТИ.

ШИКАҐО. — „Шикаґо Трибюн" подає розмову свого кореспондента з сенатором Ваґнером з Ню Йорку відносно прогибіції. Ваґнер заявив, що ту справу треба відібрати з рук невідвічальних фанатиків, біґотів і бутлеґерів, а віддати до вирішення людям здорового розуму, себто самому народови. А нарід не верне певно до давних сальонів, але й не допустить, щоби лялася кров ізза того, чи напої мають мати пів, чи два і пів процентів алькоголю.

БОМБА В МЕРІОН.

МАРІОН (Норт Каролайна). — Підложено важку динамітову бомбу під дім Р. В. Болдвина, власника бавовняної фабрики, якої робітники вже довгий час на страйку.

Вибух бомби знищив дім цілковито. Підчас вибуху Болдвина не було дома. Досі не висліджено, хто підложив бомбу.

САМІ НЕ ЗНАЮТЬ, ЧОГО ХОЧУТЬ.

НЮ ЙОРК. — З рамени „Комюніті Чорч" відбулася в неділю публична дискусія на тему жидівського питання в Палестині. Говорив Араб шейк Магомет Ямалі й жидівський рабін Мичел Фішер. Рабін говорив, що в Палестині не спорять між собою народи, а тільки релігійні проводирі. А Араб підніс, що ціла біда в тім, що Жиди самі не знають, чого вони хочуть. І рабін Фішер рівнож не знав, як зібрати жидівські бажання щодо Палестини.

БЕРУТЬСЯ ДО ФИЛАДЕЛФІЇ.

ФИЛАДЕЛФІЯ. — По нюйорських готелевих ревізіях розпочато ревізії по филаделфійських готелях. І то ревідовано приватні кімнати. Виявилося, що в готелю Бенджемін Френклин відбуваються балі, а ті, що їх влаштовують, віднаймають дві-три кімнати, в яких подають гостям алькоголічні напитки. Підчас такого балю зайшли детективи цеї неділі до двох таких кімнат і арештували 24 балевих гостей, які попивали собі ріжні кактелі.

РУБІО РОЗЗБРОЮЄ.

МЕКСИКО СИТІ. — Мексиканський президент Ортиз Рубіо вже повернув до праці. Перестрілена щока ще не загоїлась і він не годен говорити, щоби не ятрити рани. Але це не спиняє президента в роботі. Першим його кроком було зарядження щодо ношення зброї з боку цивільного населення. Президент заборонив носити зброю, а поліція вже розпочала по трамваях, залізницях, ресторанах і вулицях ревідувати публику і відбирати зброю всім тим, що не виказуються спеціяльним дозволом ношення зброї.

НОВИЙ ЛЕТУНСЬКИЙ РЕКОРД.

СЕЙНТ ЛУІС. — Барней Ціммерлі піднісся літаком до висоти 27,350 стіп. Це є новий рекорд висоти для легких літаків.

ІСТМЕН ЯК ФІЛЯНТРОП.

НЮ ЙОРК. — Джорджа Істмена нагородив Американський Хемічний Інститут медалею за його хемічні досліди. Істмен-Кодак фотографічні апарати відомі в цілім світі, але не всі знають, що Істмен жертвував понад $60,000,000 на ріжні наукові цілі.

УСПІХИ УКРАЇНСЬКОГО ХОРУ В НІМЕЧЧИНІ.

Українськикй хор „Ліра", що обіздить Німеччину від кількох літ під орудою Михайла Гороха, зєднує собі симпатію в німецькій пресі нашими народніми піснями. Хор, має 13 членів, у чому 5 жінок, і молодого соліста-баритона, Манкова. На 12 точок програми 7 пісень є українських композиторів: Леонтовича, Ніщинського, Давидовського, Концевича й Гороха. Хор напереміну мужеський і мішаний має також балалайкову оркестру й бенжо.

АНАЛЬФАБЕТИЗМ У ПОЛЬЩІ.

Статистика виказує, що під теперішню пору є в Польщі три міліони осіб у віці понад 10 літ, що не вміють читати ані писати, цебто майже 25 проц. населення Польщі в тому віці. Найбільше анальфабетів є на Поліссю, де начисляють їх аж 75 прц. усього населення. Зорганізовані недавно „курси для дорослих" ліквідують річно 100,000 анальфабетів. Найменше анальфабетів є в Познанщині, бо тільки 1 проц. усього населення цього краю.

ЖАЛІБНІ ЗБОРИ ВУАН.

На жалібних зборах ВУАН, присвячених памяти небіжчика Заболотного, віцепрезидент Академії Воблий схарактеризував небіжчика як талановитого орґанізатора й великого вченого.

Взявши на себе провід Академією, — сказав Воблий — Заболотний залучив її до великої справи радянського будівництва й спрямував її роботу на те, щоб поєднати з широкими верствами трудящих. Академик Корчак-Чепурківський докладно розповів, яку вагу мають основні наукові праці небіжчика.

Голова Укрнауки Озерський схарактеризував небіжчика як ученого, громадянина й орґанізатора.

Промови завершили жалібні композиції симфонічної орхестри.

НІМЕЦЬКІ СТАРШИНИ В КИТАЙСЬКІЙ АРМІЇ.

З лондонської преси довідуємося, що в китайській армії велику ролю відіграють німецькі старшини, які є орґанізаторами цієї армії. Підчас большевицько-китайської війни ці старшини подбали про те, що з Німеччини привезено для Китайців великі транспорти муніції, панцирні вози, метачі мін і т. д. Минулого року у Китаю помер німецький полковник Бавер, який був головним командантом німецьких інструкторів у китайській армії.

ЕМІҐРАЦІЯ ДО АВСТРАЛІЇ.

Уряд австралійського звязку повідомив польську владу, що у 1930 році тільки 150 польських горожан зможе виїхати до Австралії. Минулого року цей контингент виносив 300 осіб.

УСЕ СТРІЛЯЮТЬ.

По відомостям берлінського „Соціял - Демократичного бюлетеня" в СССР за жовтень і листопад 1929 р. розстріляно ДПУ 247 осіб по обвинуваченню в контрреволюційних учинках.

ЩЕ ЗНАЙШОВСЯ 101-ШИЙ ЖЕРТВОДАВЕЦЬ З $100.

ТОВАРИСТВО „ЗАПОРОЖСЬКА СІЧ", ВІДДІЛ 347 У. Н. СОЮЗА В МІЛВІЛ, НЮ ДЖЕРЗИ, ПЕРЕСИЛАЮЧИ $100 НА БУДОВУ ДОМУ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ, ПИШЕ:

ПОСИЛАЄМО НАШУ НЕВЕЛИЧКУ ЖЕРТВУ З ПОБАЖАННЯМ, ЩОБИ СИНЬО-ЖОВТИЙ ПРАПОР ЗАМАЯВ ЧИМСКОРШЕ НА ДОМІ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ У ЛЬВОВІ НА ЗНАК, ЩО УКРАЇНСЬКА ІМІҐРАЦІЯ ВМІЄ ПОШАНУВАТИ БОРЦІВ ЗА СВОБОДУ І ДЕРЖАВНУ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ.

ХАЙ НАША, МОЗОЛИСТИМИ РУКАМИ ЗАПРАЦЬОВАНА ЖЕРТВА, БУДЕ СЛАБИМ ВИРАЗОМ НАШИХ ПОЧУВАНЬ І ГЛИБОКОЇ ПОШАНИ ДЛЯ ТИХ, ЩО НЕ КЛОНЯТЬ ГОЛОВИ ПЕРЕД ВОРОГАМИ, А ЙДУТЬ З НИМИ НА БІЙ.

НАШУ ЖЕРТВУ ВИСЛАЛИ МИ ДО КРАЮ ЧЕРЕЗ:

OBYEDNANYE
P. O. Box 411, Philadelphia, Pa

НАПАЛИ В СУДІ.

В Берліні підчас процесу грузинських націоналістів — відомий Карумидзе, при виході зі суду був нападений трьома невідомими, котрі намагалися його побити. При допомозі вартового вдалося затримати напасників, що були комуністами-Німцями, членами „Червоного Фронту".

ЗА РЕВІЗІЮ КОРДОНІВ.

З нагоди десятиліття прилучення Поморя до Польщі у цілій Східній Прусії ведеться велика акція, яка має на меті демонструвати відділення Поморя від Німеччини. Націоналістична преса вдаряє в боєвий, антипольський тон і погрожує, що в недалекім часі всі німецькі землі, утрачені 1918 року, будуть обєднані з Німеччиною наново.

ЧИ НА МІСЯЦІ Є КОМАРІ?

Дотепер всі учені переконували, що місяць є вигаслою, мертвою кулею, яка не має ніяких умов на те, щоб на місяці розвивалось якенебудь життя. Недавно американський астроном Пекерінґ заприметив, що біля великих кратерів на місяці кружляють якісь рухливі плями, темні хмарки і то періодично в цю пору, яку ми звемо „сходом місяця". Астроном Пекерінґ доказує, що ці плями і хмарки, це величезні рої комарів, які живуть біля вигаслих вулканів, де ще збереглись останки атмосфери й останки органічного життя, яке колись цвило на місяці. Так само французький астроном Моро доказує, що ці плями над місячними кратерами, це хмари комарів.

ЗЛЕ З ТОРГОВЛЕЮ.

З наслідок відсутности товарів для експорту штат паризького „торгпредства" зменшується з 800 до 20 людей.

А кошторис радянського „внешторгу" з 20 міл. долярів до 5.

КРАДІЖ ДОКУМЕНТІВ.

З архівів суду в Празі викрадено всі судові справи по ділу лідера чеських фашистів, ген. Гайди, котрого обвинувачували в шпіонажі на користь СССР.

СПРАВА УКРАЇНСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ.

На засіданні соймової бюджетової комісії дня 17 січня підчас дискусії над бюджетом міністерства освіти говорив пос. Жук (український радикал) і домагався, щоби міністер освіти зясував заміри в ділянці українського шкільництва. Пос. Великанович ствердив, що українське шкільництво від 1924 р. помало ліквідують. Колись у львівськім університеті було аж 8 українських катедр, сьогодні їх уже нема. Бесідник ставить внесення, щоби суму 90 тис. зол., призначену на український інститут, скреслити, зате вставити в бюджет міністерства освіти суму 3,600,000 зол. на утворення українського університету з цим, що як першу рату мають виплатити один міліон зол. Ставить резолюцію, яка взиває уряд, щоби врахував учителям літа служби з передвоєнних часів і з часів воєн польсько-української та большевицької.

БОЯТЬСЯ НАРОДНОГО ГНІВУ.

Комсомольці, яких посилають на „хлібозаготовки", відмовляються їхати на село. „Хлібозаготовки, кажуть вони, це незле, але коли куркулі десь зза кута прихлопнуть — то гірш буде"...

КЕРЕНСЬКИЙ ОБІЗВАВСЯ.

Бувший голова російського тимчасового уряду А. Керенський зробив по запрошенню соціялістичної фракції французького парляменту доклад про терор в СССР. По його словах з 1-го жовтня до 29-го листопада 1929 р. розстріляно в СССР 583 особи, фактично вся країна знаходиться в стані горожанської війни: селянство вперто бореться з владою і платить за це дорогою ціною.

СЛУЖНИЦЯ ҐРАФИНЕЮ.

У Бидгощі арештовано 30-літню Анну Кухенбекерову, яка грала ролю ґрафині, російської еміґрантки і на рахунок своїх маєтків у СРСР позичала в наївних людей поважні суми грошей. Виявилось, що ця „ґрафиня" є звичайною служницею, гохштаплеркою.

ВЯЗНИЦЯ БЕЗ ВЯЗНІВ.

У Празі істнує здавен давна звичай, що в той день, коли у вязниці нема ані одного вязня, то над вязничним будинком вивішують білу хоругву. Вже від кільканацятьох літ Пражани не бачили над вязницею білої хоругви, аж на днях над поліційним арештом явилась ця біла хоругва на знак, що вязниця бодай на один день опинилась без льокатора і на велику втіху Пражан.

НЕ ХОТІВ СЛУЖИТИ ПРИ ВІЙСЬКУ.

Двацятьдвалітний Вільгельм Томашевський перебував у Чернівцях на відпустці. Першого січня мав він вернутися до військової служби, але він цього не зробив. Та його теща, з якою жив Томашевський у злих відносинах, донесла про це поліції. Поліція прийшла до його мешкання, щоби його заарештувати. Томашевський, боячися кари, встромив собі на очах поліції багнет у груди. В тяжкому стані перевезли його до військової лічниці.

ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКІ НАСТРОЇ В ЕВРОПІ ЗРОСТАЮТЬ

ЦЕ ОСОБЛИВО ВИДНО В НІМЕЧЧИНІ, АНГЛІЇ ТА ФРАНЦІЇ. НЕ ВІРЯТЬ В УСПІХ СОЦІЯЛІЗАЦІЇ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ТА ІНДУСТРІЯЛІЗАЦІЇ.

ПАРИЖ (Франція). — Тепер Европа є свідком того, як погіршуються та все більше поширюються напади на Радянську Росію. За останні сім років ще ні разу не підносилося такої сильної опозиції проти большевиків, як тепер. Особливо гарячі напади ведуться в Німеччині, Франції та Англії, хоч у кождій країні з ріжних мотивів.

В Німеччині нападають на большевиків за те, що вони кожний найменший професійно-робітничий рух роздувають до величезних розмірів та завжди стараються використати його для політичної пропаганди. Большевицька пропаганда в Німеччині перебільшує „червону загрозу" й викликає загальне поденервовання в політичному та економічному життю держави.

В Англії питання большевицької пропаганди є гострою зброєю в нападах консерватистів на робітничий уряд, а зокрема на міністра справ закордонних, Гендерсона. Причиною нападів служить комуністична пропаганда в англійських кольоніях. В самій Англії комуністична партія та її пропаганда не мають жадного значіння.

У Франції тепер використовують зникнення ґенерала Кутепова для пропаганди проти комуністів. На вулицях Парижа та в ґазетах ведеться шалена аґітація за розрив з Росією та за висилку з Франції большевицьких представників.

До цього ще приєднався виступ папи римського та голови англіканської церкви й инших церковних достойників. Коротко кажучи: большевики відвернули від себе всіх, хто мав якісь симпатії до них, та збирають тепер те, що самі посіяли.

Позатим не меншою причиною до протибольшевицьких настроїв в Европі та до пропаганди проти них є те, що ніхто не вірить, що большевикам пощастить здійснити свій пятилітній плян індустріялізації, а ще більше не вірять у переведення соціялізму в селах. Тому всі сподіваються, що в Росії дійде до внутрішнього гострого конфлікту, який може привести до упадку всеї большевицької системи.

МОЖЛИВИЙ РОЗРИВ ФРАНЦІЇ З РОСІЄЮ.

ПАРИЖ (Франція). — Премієр-міністер Тардю та його правительство очевидно не будуть противитися розриву дипльоматичного звязку Франції з Росією, коли такий розрив ухвалить парлямент. Причиною цього є терористичні акти большевицьких аґентів у Франції та пропаганда в французьких кольоніях.

Причиною до дебат про розрив з большевиками буде справа Кутепова, яку збираються піднести кілька депутатів, а також останнє повстання в французькому Індокитаю, яке було викликане большевицькими аґентами.

ЗБІЛЬШЕННЯ ЗАМІСЦЬ ЗМЕНШЕННЯ.

ЛОНДОН (Англія). — Тепер уже остаточно можна сказати, що зменшення воєнних фльот учасників конференції не буде. Навпаки, з огляду на вимоги Франції та Італії, а також на бажання Англії замінити деякі воєнні судна новими, доведеться й Америці збільшити свою фльоту. Для розбудови фльоти Злучені Держави потребуватимуть принаймні 1 міліярд долярів.

Таксамо не будуть знищені великі панцирники, а підводні човни й далі будуть продовжувати свою службу та буде збільшена боєздатність кружляків. Франція одержить право будувати собі фльоту такої сили, яку вона не скоро збудує, а Італія й зовсім не зможе збудувати тієї фльоти, якої вже домагається. Японія прибавить до своєї фльоти два нові кружляки. Оптимісти кажуть, що всеж конференція буде мати успіх, бо вона виробить воєнно-морську конструктивну програму, якої ще світ не мав.

НОВИЙ ТЕНК.

ЛОНДОН (Англія). — До ґазети „Ді Дейлі Телеґраф" повідомляють з Франції, що там збудовано новий тип воєнного тенку, який може боронитися навіть проти важкої артилерії. Сам тенк узброєний гарматами ріжних калібрів до важких включно.

З огляду на розміри, тяжке узброєння й надзвичайно грубий панцир тенк важить 70 тон, але рухається з такою легкістю, як і звичайні малі тенки. Цей тип тенку має перевести цілу революцію у веденню сухопутньої війни, таксамо, як новий тип німецького кружляка зробив це в морській війні.

БОЙКОТ ЖИДАМ.

ЄРУСАЛИМ (Палестина). — На зборах арабських купців у Єрусалимі ухвалено поширити й зміцнити бойкот проти жидівських купців. Ухвалено резолюцію, яка вимагає від Арабів-купців, щоби вони купували свій крам лише в Арабів, або безпосередно самі спроваджували його зза кордону, щоб обминути жидівських імпортерів.

Будуть призначені спеціяльні наглядачі-Араби на вулицях міст слідити, щоб Араби нічого не купували у Жидів.

ФАЛЬШИВІ ГРОШІ.

ВАРШАВА (Польща). — Державні експерти виявили багато фальшованих американських стодолярових банкнотів, які прислано до Варшави з львівської філії польського державного банку. Тепер власти досліджують, звідки ці гроші попали до Польщі.

ЗЕМЛЕТРУС НА КРИТІ.

АТЕНИ (Греція). — На острові Криті був сильний землетрус. В двох селах більшість домів знищена цілковито. В инших селах були менші шкоди. Людських жертв не занотовано.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	0 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Оелефон „Свободи": Montgomery 498. Тел. У. Н. Союза: Montgomery 1838.

Адреса: "EVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

КРАВЕЦЬКІ ЮНІЇ

Однотижневий страйк нюйорських кравців жіночої одежі („дрес-мейкерс"), що тепер на укінченню, порушив кілька важних справ.

Кравецьких юній є дві. „Амалґамейтид Кловдинґ Воркерс" обєднує кравців мужеської одежі, а „Інтернешенел Лейдіс Ґармент Воркерс Юніон" обєднує кравців жіночої одежі. Обі юнії були колись дуже сильні та своєю цілкістю орґанізації добилися для своїх членів значної поправи долі. „Амалґамейтид" розвивала широку діяльність без перерви. Вона орґанізувала власний банк. Вона ставила кооперативні доми. Словом, проявляла живу діяльність на всіх полях для справи долі своїх членів.

Тимчасом юнія жіночих кравців переходила тяжкі часи. Причина лежить у тому, що вона мусіла звести завзяту боротьбу з комуністичною аґітацією. Комуністи бачили серед жінок лекший ґрунт для поширення своїх догм, як серед навиклих до політичного думання мущин. Кромі сього „дрес-мейкерська" юнія мала слабших провідників. Тому комуністи без труду стали ґаздувати в сій юнії, як медвідь у пасіці.

Боротьба проти них була тяжка. Юнії „Амалґамейтид" боротьба обійшлася легко, завдяки цікавому випадкови; ся юнія заложила була в Москві фабрику одіння, котра дуже скоро впала через большевицькі „порядки". Сим коштом „Амалґамейтид" вилічилася з большевизму. „Дресмейкери" такого щастя не мали. Ліве, комуністичне, крило викликало було в 1926. році страйк, що тревав шість місяців, коштував богато гроша, мало не розвалив юнії, а покінчився нічим.

Доперва сей страйк протверезив дещо членів „дресмейкерської" юнії. Почалася конструктивна робота коло відбудови орґанізації, плачення довгів, добування фондів на новий страйк, який тимчасом став конечно потрібний, бо з панування большевицького крикунства в юнії скористали підприємці та поробили далеко йдучі виломи в добутих робітниками правах. Як почалася конструктивна праця в юнії, комуністи повели свою звичайну гадючу роботу. Відомо, їх засадою є: загарбай готову орґанізацію, а як не можеш загарбати, то знищ. Серед таких умов прийшлося „дресмейкерській" юнії виходити на страйк, себто на завзяту боротьбу за поправу своєї долі. Хоча комуністи вертіли з середини, але загал членів уже прозрів на стільки, що се вертіння юнії не шкодило. Боротьба навчила людий дивитися за реальними справами, а не за пустими фразами, якими годують робітників комуністи. Коштом боротьби, невдач, поправи в новій боротьбі скріпилася орґанізація на зовні й з середини.

Лев Ясінчук.

ГАЛИЦЬКІ ОБРАЗКИ

Свято Соборности. — Боротьба за молодь. — Відношення влади до приватних шкіл. — Що в нас політика? — Масовий народний рух. — Літак, а за ним стріли. — Жовто-блакитна хоругва на постерунку поліції. — Арешти. — Непропаща енерґія.

Проминув спокійно й поважно день 22-го січня, памятка історичної події. Одна з найбільших у ряді наших історичних памяток. День Соборности українських земель, сповнення мрійних гадок деяких фантастів. У порівнанні з безмежним часом — на одну мить як чарівний привид показався нам у повному сяйві наш ідеал і... скрився. Скрився не на те, щоб нанести нам зневіру, але на те, щоб запалити нас бажанням праці, для його остаточного осягнення.

По всій галицькій землі нарід святкує цей день. Святкує не безділлям, як кожне хочби найбільше свято, що ввійшло в звичай; але святкує піднеслим духом, обєднаний серцем, з твердою вірою, що пролята кров не пішла на марне, що на ній виросте запашна квітка — **воля.** По всій галицькій волости відбуваються в цей день святочні сходини. Кожне товариство присвятило цій памятці святочну згадку. Особливо молодь, наш цвіт, переймається тим днем. І в цьому саме наша найбільша надія.

Може зайве про це писати. Я переконаний, що й ваші відповідальні чинники звернули на цей день вашу увагу. Але думки самі тиснуться під перо. Хочеться сказати; не сумуйте із-за хвилевої нашої недолі; чим гірше, — тим скорше наступить визволення. Зберігайте й ви надію, цю підойму діла. Бережіть дорогу ідею та старайтеся передати її своїм дітям, як святий заповіт.

Молодь! Чого то для неї не робиться! На які жертви не склонні для неї батьки. Чогож то не зробив би для неї кожний батько. Але теперішня хвиля вимагає, щоб поодинокий батько був батьком не тільки для **своєї** дитини. Треба, щоб цілий нарід став батьком для тої молоді, від якої вимагаємо, щоб вона в будучности більше зробила, як це нам довелося зробити. Тому то наш нарід станув залізним муром на оборону своєї молоді. Це в нас боротьба не **за навчання** в українській мові, але **за виховання** в українському дусі. Маловажне те, що деякі сектярі „шукаючи копита зпід здохлого коня", у своїй визвольній голові находять тільки самі заміти проти „Рідної Школи", яка кермує справами виховання в нашій вужчій батьківщині. Життя перейшло попри тих засліпленців, а їх лишає позаду з їхньою безсилою, завистною злобою.

Що за цінности творяться в тому масовому, безперервному кітлуванні, в тому русі-житті. Скільки характерів молодших і старших двигнулося; скільки здорової сили виявив наш нарід відпираючи противні затії своїх засліпленців і чужих злобників. Уявіть собі величну боротьбу за „Рідну Школу". З одного боку все, від побережника, лісничого чи поліцая, йде на здавлення народнього завзяття, а з другого боку виснажений матеріяльно нарід приносить великі моральні й матеріяльні жертви, складаючи фонди на ведення шкіл, платячи діймаючі кари за посилання до них своїх дітей, чи відсиджуючи в арештах за охоту придбати доходів для „Рідної Школи".

От недавно покарано в Чорткові хлопців за те, що розпродували „цеголки" на будову дому „Рідної Школи" в Чорткові. В Задвірю коло Перемишлян, де карано батьків кількакратно за посилання дітей до приватної школи, нарешті з початком січня 1930 **закрито** школу. Але батьки не подалися. Вони дошукують свого права, а одночасно ведуть школу дальше, хоч иншим способом. Від січня повстала народня школа „Рідної Школи" навіть на далекому заході, на Лемківщині, в Абрамовій, присілку громади Завадка. Цікаво, що на вчителя до тої школи пішов такий, що прослужив чотири роки в державній учительській службі. Зрікається всяких користей, які мають державні учителі, рішається на голодне веґетування, щоби тільки не бути співвинним у ломанні душ власного народа.

Одною з сикатур державної шкільної влади у відношенні до шкіл „Рідної Школи", це вмішування до настановлювання вчительства до шкіл того товариства. Так н. пр. у січні дозволив собі коломийський інспектор видати письмо до усунення з „Рідної Школи" учительки Александри Слюзарівної і Северини Шклярівної, а в Пядиках учительок Ольги Іванчук і Катерини Романюк. Очевидно Головна Управа поручила тим учителькам зі школи не вступати, а проти завізхань інспектора зроблено протест. І так на кожному кроці, в пустій і безцільній надії, що чейже дасться викликати знеохоту в мученого народу.

Є в нас села, де на сором т. зв. цивілізованій державі до сьогодня нема школи. На 3 міліярди буджетових державних видатків іде всего 16% на шкільництво загалом. Треба десяток тисяч будинків та вчителів. Десятками тисяч позбавлена дітвора загалом усякої науки. На 100 тисяч населення в Польщі припадає заледви 77 шкіл, але за те 290 коршем, в яких темне населення пускає те, що могло би обернути на прожиток. Але хто візьметься добровільно з власної охоти за навчання, тоді скорше чи пізніще не стріне його нічого доброго. От н. пр. у селі Лопинцях коло Балигороду нема до сьогодні школи. Щоби бодай трохи піднести громадян з темноти, учить дітей місцевий священик зі своєю женою. Похвальна річ. Правда? А в нас інакше. Тому цей священик заздалегідь запитує, що йому робити, колиб про його науку дізналася поліція. Кримінальна справа...

В Жупалові (Любачівщина) школа ніби польсько-українська. Учитель Поляк. Домагається делеґація батьків привернення української школи, а інспектор (Ущк) розкричався до них, що це „політика".

Ба, що то вже в нас не політика! Дня 17-го січня покарано 8 селян з Токів (Збаражчина) по добі арешту за те, що 27-го жовтня 1929 виступали в салі на концерті у вишиваних сорочках і синіх, або червоних шараварах, а ці строї були подібні до козацьких... Провиджується їм... Причувається козацька пісня „Ой, не тішся, Ляше"... Навіть, коли дрібні діти з сирітського захисту в Тернополі виступали на сцену в діточому представленні в національних убо-рах, то присутна поліція ледви далася заспокоїти, на стільки, що представлення докінчено.

Господарський рахунок показує, що громадяне Польщі мають річного доходу 14 міліярдів волотих. З того видали в 1929 р. на всякі податки 4 міліярди 150 міліонів, значить третину забрала їм держава. На що? Не питайте. Цього року піднесено навіть податок за пса з 25 золотих на 30 зол. В наслідок такого стану не витримують навіть підприємства, множаться банкроцтва, яких в 1929 р. було 290. Очевидно, що при такому господарському стані ще гірше вичерпана українська маса, бо їй же і без того не ставало на прожиток.

А всеж таки та маса рухається на всіх ділянках. Нарі... ратується сам, щоб не датис... Будує читальні, Народні Дом... уладує представлення, закла... дає кооперативи, заводить мо... лочарські спілки, пошир... бібліотеки, відбуває коопера... тивні свята, обласні освітн... економічні зїзди (Яворів, Ра... Руська), бореться з коршмо... викидаючи її з соток сіл ... гальним голосуванням у се... Ніяка хвилева невдача, ні... трудноці, ніяка нагінка йом... не страшна. А про нагінку ... нас легко навіть з такого б... ку, з якого її ніхто й не жд... От 7-го грудня 1929. летів ... бі військовий літак понад ... кальську землю. Чимало їх ... тить і розбивається. Але т... го дня хтось стріляв до літа... ка. Знов же 11. грудня хто... повибивав вікна на постерун... поліції в Яструбичах, позрив... орієнтаційні таблиці, що б... ли, на поліційній ліхтарн... на будинку державної поліц... на місцевій школі хтось зав... сив жовто-синю хоругву. І ... вже на Святий Вечір арештов... но в Яструбичах трох хлопців... лутовиків: Ілька Михалюка, Степана Івашкова й Гаврила Сторощука. Пересидять Бо... зна доки, заки їх пустять.

Не лячно нам за те, що ді... ється. Жаль тільки тої народ... ної енерґії, що марнується ... пропадає. — Пропадає?... Ні! Ніяка енерґія не пропадає в світі. В слушний час вона зро... дить чин...

НА БІЖУЧІ ТЕМИ.

„СКАНДАЛ НЕГРАМОТНОСТИ".

Так називає ґазета „Нюарк Нюз" се, що в стейті Ню Джерзі при переписі в 1920. році показалося 127,661 неграмотних. Каже вона, що стейт славиться своїми фабриками й промислами, але „хвіст іде зі шкірою, а неграмотність є проблємою, на яку Ню Джерзі мусить звернути увагу".

Подібні скандали мають і другі стейти. І коли при переписі будуть показувати національність чи рідну мову населення, то при сьому покажеться теж, кілько в кождій національности є неграмотних. Покажеться й наша неграмотність. Вона теж поважна. Скандалом її нема що називати, бо називанне нічого не помагає. Не варта теж шукати за винуватими. Се теж проблєми не вирішує. Досить, що неграмотність є, що вона поважна, що вона шкідлива, що її можна усунути. Треба тільки хотіти й робити.

ІМЕНОВАННЯ НАЙВИСШОГО СУДДІ.

При остаточному голосованню над потвердженнем вибору Чарлза Гюза на місце начальника найвисшого суду, опорожнене через занедужання Тефта, за потвердженнем заявилося два рази більше голосів, як проти. Гюза тим самим потверджено.

Американські ґазети розглядають тепер виступи опозиції проти затвердження. Дивуються американські ґазети, що поступові републиканці та декотрі демократи поборювали Гюза так завзято.

Може се було завзято, однак всі арґументи, піднесені проти іменовання Гюза найвисшим суддею, відносилися тільки до його справности на сей уряд. Тому Американці не мають чого своєї критики Гюза стидатися. Вони говорили про те, чи робити Гюза найвисшим суддею, чи ні, бо се засада демократії не приймати нічого без критики, але вони критикували Гюза тільки за те, за що його треба критикувати. Своєю критикою вони показалися людьми, дозрілими до самоуправи. Люди, що до управи не дозріли, критикують людину за все те, що не має нічого спільного з її спов-нюванием уряду, а самої здібности на уряд не дотикають.

БЛАГОДАТИ ПРОГИБІЦІЇ.

Взялися тепер пастори говорити нам про благодати прогибіції. Видно, що вони добре відчувають, що з прогибіцією щось не теє. Немовби на відповідь їм у Бруклині, нюйорській дільниці, вибухла приватна, безправна дестилярня горівки, вкрита в старому будинку, що стояв зараз попри школу. Богато дітий було покалічених.

До прогибіції, в часи „старшного салуну", певно таке було неможливе. Горальні стояли далеко від школи. Горальній бровапі були безпечні промисли. Ніхто від сього не терпів. Тепер ніхто не певний від горальні. Ніхто не знає, чи його сусід не варить горівки й запившися не забудеться дещо й не висадить у воздух себе й сусідів. Ніхто не знає, чи йдучи вулицею, не дістане цеглою або дошкою, що полетить з дому, розсадженого вибухаючими машинами.

Словом, практична лекція про благодати прогибіції.

ХТО КОГО МАВБИ ВЧИТИ?

Ті, що бачили сей вибух підшкільної горальні, та ті, що бачили, що опісля ділялося в школі, стверджують, що шкільні діти заховувалися незвичайно спокійно. Від вибуху пірвалися електричні проводи й у школі погасли світла. Т... діти, хоча залякані, не проявляли поляки. Між ними було богато ранених, але вони не втікали, як худоба в риковище. Вони розуміли, що коли тільки почали бігти, то зараз зробиться нелад, серед ко... рого богато з них може ... гинути. Діти вислухали спокійно вчителів, уставилися ... дами, як на вправах, і в ... рядку вибігли з дому. ... порядкови й холодному ... зумови треба завдячувати, ... в такий випадок не було ... більше нещасть.

Раз однак діти мало що ... попали в поляку. Було се ... ді, як до шкільного дому ... вірвалися родичі дітий та ... лякані за долю своїх дітий ... стали бігати по будинку, к... кати дітий, плакати, розпа... ти. Брак здержливости поч... денервувати дітий. За ма... хвилю й діти моглиби захо... ватися так само нерозважно, як заховувалися їх родичі, а тоді нещастє прибралоби було страшні розміри.

О. Максимюк.

ВРАЖІННЯ З ПОБУТУ НА УКРАЇНІ

(6)

Скуповували по околичних селах масло, сир яйця, носили в мішках до Браїлова, Жмеринки і Винниці, продавали з подвійним зарібком, а з міста приносили тютюн, сірники, голки, паперці (бумагу курительну), соду, ґудзики і инший крам, се по селах розпродували по кооперативних лавочках або міняли за повищі річи і знов носили до міста. Десятки верстов денно проходили пішки, полями й лісами; труд був великий і небезпечний, але оплачувався. Іди не жалували ми собі; заробляли і жили з дня на день. Таких, як ми, з Галицької Армії було по селах чимало; одні займалися комерцією, другі учителювали, треті потворили аматорські кружки і капелі та розбрились по цілій Україні пішки з села на село — найбільше в Полтавщину, Катеринославщину, Херсонщину і пол. Київщину, а стрільці ставали на службу у хазяїнів і навіть подружились з сільськими дівчатами та молодицями.

Наше заняття було дуже небезпечне. В місті таким „комерсантам" могли большевики кождої хвилі, переловивши, забрати товар і за шпекуляцію забрати в чрезвичайку і розстріляти навіть. Тут однак по старому звичаю можна було дати собі раду. І ми дуже скоро припоровлялись до обставин, ночих „порядків" і людей. Ми при помочи миколаївських рублів а передусім „самогонки" закривали „очи справедливости" всяким комісарам і большевицьким функціонарам дуже легко. Примі-ром ми довідались, що в Барі фунт тютюну найкращого 120 карбованців, а в Винници 500—600 карб., але штука було його відси привезти. Я, богато не думаючи, взяв в кишеню дві здорові бутельки найлучшої самогонки і пішов до городського комісара. Я говорив йому всякі можливі і неможливі річи, що я настоящий комуніст, хочу вступити до красної армії, нарікав на буржуїв і контрреволюцію. Коли я вже вкоськав свого комісара, тоді витягнув з кишені фляшину самогонки і положив на стіл перед комісара. Він, побачивши чисту, як сльоза, „водку", кинувся до мене і почав обнимати з радости. Я тоді виняв з другої кишені дві чарки і напився до нього. Самогонка була остра мов спірт. Я пильно доливав свому комісарови чарку, котру він одну за другою перекидав, а я сам для товариства порожну чарку разом з ним підносив до уст і перевертав. Мій комісар по шестій чарці почав бити кулаком в стіл і попри богатство своїх оригінальних висловів споминав „усіх" святих". Нарешті розібрало його на добре. Він витягнув револьвер зза холяви і почав стріляти в стелю. Я вторував і потакував йому та також вдавав пяного. Коли я бачив, що хвиля відповідна, я виняв з кишені вже написану посвідку і перепустку та сказав йому, що мені треба з Бару привезти 10 пудів тютюну, і попросив, щоб „бумагу" підписав і печатку прибив. Він казав мені посвідку і „пропуск" перечитати, а коли я се зробив, він підписав, витягнув зза холяви круглу печатку з серпом і молотом і прибив. Та мій комісар зробився таким великодушним і вдячним, що ще й дав мені свою підводу і двох красноармейців для охорони. Я тоді виняв другу фляшину самогонки, положив на стіл і поїхав з красноармейцями. Я по дорозі однак більше боявся своєї охорони, ніж грабіжників і мусів держати револьвер на поготові і поїти самогонкою, аж доки... оба красноармейці не заснули на возі сном блаженних. Я сам поганяв коні, завіз своїх „хранителів" до Браїлова і ледви позсаджував їх з воза.

Селами ходити також було небезпечно, бо кождої хвилі в лісі або на полі могли вискочити грабіжники зза корча й ограбити, а може й забити. Знаючи обставини, були ми дуже осторожні. Всі корчі й ліси обходили ми чистим полем та все держали в кишенях готові до вистрілу револьвери. Та мимо нашої великої осторожности довелося таки попасти в руки напасникам. Довелося пережити таке, на згадку якого ще й нині морозом по спині сипле і кров в жилах стигне.

Наведу дві свої пригоди з бандитами, щоб дати образ небезпеки життя, анархії та здичіння людей у самоволі.

4 березня 1920 р. накупили ми товарів у Браїлові і пустилися в дорогу через село Сьомаки до волостного села Вівсяники, 24 верст від Жмеринки. Вечоріло. Переходячи скорим ходом головною улицею села Сьомаки, зауважили ми двох молодих мужчин, котрі улицею за нами підбігають. Товариш мій Б., зауваживши їх, негайно сказав, що вони певно засідають на нас, хочуть за селом ограбити. „Станьмо —, каже — коло найблизшої хати, вони перейдуть, а ми вернемося назад і заночуємо у священика, а рано підемо дальше". Так ми й зробили. Ми стали коло найблизшої хати при воротах. Вони, переходячи попри нас, дуже зрадливо приглядалися нам; це нам ясно дало до пізнання про їх замір. Ми зараз вернулись і, не оглядаючись, спішили що сили до близкого дому священика при тій самій дорозі. Тільки що ми вступили на ґанок дому і я зловив лівою рукою за клямку дверей, почув із-за плечей висказані ріщучим а трохи придавленим голосом слова: „Стой! Руки в верх! Ані з місця!" Я моментально обернувся, а тут уже один бандит мені наставив револьвер до чола, а другий товаришови і оба повторяють вже голосніше: „Руки в верх!" Мій товариш вже не мав часу добути револьвера з кишені, бо стояв близше них, чи перестрашився, і підняв обі руки в гору. Мені стрілою перелетіла думка в голові: „Боронитись! Не буду боронитись, то ограблять, роздягнуть і роззують! Ні! Або вони згинуть або я! Краще згинути, як у таких відносинах боротись за істнування!" Правої руки не витягав я скоро з кишені, тільки відтягав курок мого револьвера системи Штеєра. Бандит нетерпеливився, що я не сповняю скоро його приказу і вдарив мене по лици кінцем револьвера. Я, користаючи з цього, скрутився і поточився з ґанку на долину. Обертаючись витяг я скоро і незамітно револьвер і сейчас випалив мойому противникови в груди. Він повалився на землю, не видавши з себе ані одного звука. Я тоді може по одній секунді перерви стрілив другому бандитови в живіт. Другий бандит вистрілив рівночасно зі свого револьвера і я почув проразливий крик товариша: „Ой! Я ранений!" Перший бандит сконав на місци, другий ще мав стільки сили, що почав втікати і, перебігаючи через дорогу, кричав на ввесь голос: „Ого, пропало, ого, пропало!" На другім боці повалився під ворота.

(Дальше буде).

— Що коштує цей образ?

— Дві тисячі долярів — відповідає маляр.

— Що?! — перелякався купуючий — ви жадаете такі великі гроші, начеб ви вже з триста літ були мертві!

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

ФИЛАДЕФІЯ, ПА.

Українська фінансова корпорація.

Нічого з нас не буде й ско... ...ід по нас пропаде, якщо ... організуємо себе, завчасу ...итично й фінансово. Бе о... ...ння година й ще пора на... ...вити лихо. І коли хочемо ...жити того, щоби діти наші ...носилися до нас з поша... ...і признанням, так зали... ...м наші дрібні спори, а бе... ...м до организовання наших с...

Коли збудуємо сильну аме... ...нсько-українську республи... ...ську партію, до чого ... пороблено в нас заходи, ...де це великий успіх, бо тим ...хом добємося певних по... ...чних впливів і висунемо ...х дітей на такі місця, куди ...не було досі доступу.

Дальшим нашим завданням ...винна бути організація у... ...нського банку. Може Ши... ...кало поставити такий банк, то ...м не можна доконати цього ... Филаделфії. Та думка не но... Вона виринула наново між ...ими і в 1925 р. Та тоді годі було добитися чартеру й о... ...вано тільки **Фінансову Корпорацію**, яка міститься при 80... Норт Френклин улиці.

Корпорація розвивається як найкраще, а служить для заспокоєння фінансових потреб наших Українців у Филадел... ...й поза нею. Уділовці одержують по 8%, а власники „камон" шерів по 10%.

Корпорація може видати шерів на суму $250,000. В посліднім році уділено 250 позичок, які сплачують довжники тижневими ратами. Капітал корпорації виносив з кінцем 1929 року $40,601.41. Фінансова корпорація побудована на солідних основах і є під контролею уряду і шеровців. Перейшла вона спокійно навіть такий важкий рік як послідний, коли то скрахувало стільки ріжних фінансових інституцій. Але фінансова корпорація не потерпіла, а ще поширилася.

Нам треба радіти з кождого нашого успіху, а тимсамим і з успіху фінансової корпорації. Бо може її успіх доведе таки филаделфійську громаду до кооперації хоч на фінансовім полі, а тимсамим і до створення Українського Банку.

М. Д.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВИ.

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ.

Збірка на народний дім в селі Корчині.

Звіт комітету для збирання жертв на Народний Дім в селі Корчині Рус., повіт Сколе.

Тут подаємо всі жертви разом у скороченню, як: з „Коляди", вкладок і других підприємств:

Т. Кирчів 10 дол., Д. Моняньчин 5 дол., В. Каричек 8 дол., П. Мелень 30 дол., Л. Онуфрів 25 дол., Ом. Онуфрів 20 дол., С. Мущинський 10 дол., Й. Онуфрів 10 дол., Т. Безушко 5 дол., В. Лопотич 5 дол., С. Безушко 6 дол., Гелена Онуфрів 15 дол., В. Павкевич 3 дол., І. Каричорт 15 дол., А. Онисик 1 дол., Розалія Гаврилюк з Канади 5 дол.

Разом $173.00.

Загальний розхід є $20. Остає чистий прихід $153. На банковій книжці є $495.19. Процент 19.33. — Разом у банку на Народний Дім в Корчині Рус. є $667.52.

За Комітет: **Лука Онуфрів, Павло Мелень, С. Безушко.**

Поклик до родимців села Корчин, пов. Сколе, Галичина.

Дорогі Родимці і дальші Краяне та щирі Українці!

У нашім селі Корчині Рус. думають цього року розпочати будову Народного Дому. Ми отримали лист з Рідного Краю від тамошнього комітету з просьбою о поміч на вище згаданий Дім. Ми в тім напрямі працюємо, отож поможіть, хто що може, хочби й найменшою жертвою.

Всі жертви грошеві й листи належить слати на адресу:

L. Onufrow,
38 Creene Street, Jersey City, N. J.

Чи ти чула, Ольга заручилася з своїм приятелем дитячих літ.

— А так, знаю, з таким старим уже, шпаковатим!

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЄ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — СЕ СИЛА. ПИШІТЬ ПО НАЙНОВІЙШИЙ ЦІННИК КНИЖОК.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО СТАРОМУ КРАЄВИ.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Щедрівка на філію „Просвіти" в Рогатині.

Щоби прийти з допомогою Рідній Школі рогатинського повіту, пішли з щедрівкою наші жінки і дівчата: Анастазія Огар, Агафія Кіценюк, Агафія Кінащук, Марія Горін, Марія Кіценюк.

Защедровано $53, які вислано до Обєднання з призначенням вислати філії „Просвіти" в Рогатині на руки секретаря Івана Мурина.

Жертвували: Ів. Кіценюк, Агафія Кінащук, М. Огар, В. Кардаш, В. Грушка, С. Олесюк по $2; Р. Слободян $1.50; по $1: М. Могила, Параня Чечель, Я. Красновський, М. Ґенеґа, Гелена Богдан, Анна Попо, С. Задорецький, М. Костишин, Іл. Пілат, М. Ґаліновичь, Марія Грабар, М. Фуртас, М. Сапса, Ів. Кобрин, Іл. Ґенеґа, П. Остапчук, К. Пілат, Анна Алух, М. Фуртас, Г. Могила, Г. Родніцький, С. Чечель, Агафія Гандович, Текля Лукасевич, С. Пограничний, О. Нагірний, С. Ґенеґа, Ю. Картичак, К. Возняк, В. Федчишин, В. Ґорчаківський, П. Сташко, Д. Сташко, О. Бродин, Ю. Атаманчук, С. Могила, Цецілія Джулинська; по 50 цнт.: Сень Василик, Юстина Богдан, Й. Марунчак, М. Васів, Т. Горін.

Іван Кіценюк.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Дня 12-го лютого по 1... год. в ночі помер Михайло Костра, член Запорожської Січи, 371 від. У. Н. Союза в Нюарку, Н. Дж.

Покійний прожив 46 літ. Помер на запалення легенів, оставивши жінку й доньку в Рідній Краю.

Небіщик походив з села Залуже, рогатиського повіту в Галичині. Належав до У. Н. Союза 11 літ і брав живу участь в громадськім життю. Останніх 4 місяці був учителем української школи в Філаделфії, Па., де й помер в тамошнім шпиталі.

Похорон відбувся в пятницю, в год. 2-ій пополудни, в Нюарку, куди спровадила його рідня.

Земля Йому пером.

За Тов. Запорожська Січ: **Олекса Шумський**, секретар.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПОШУКУЮ свого тіточного брата Івана Мазуркевича, з села Черн... вець, почта Збараж, Галичина. Має перебувати в New York City ... New Jersey. Брате, я мав з краю ... місць, що хочете продати своє ... чужим людям, як відомо, що мо... ний брат Іван, зістав каліком ... купити від вас се майно для ... рідного брата Івана. Хто би ... громадян знав про него, або ... брате, зголосися до мене на ... адресу: ТЕОДОР ЗАХАРЕВИЧ, P. O. Box 236, Derby, Conn.

— Ласкавий пане! Чи не бачили ви де по дорозі якого полісмена?
— Ні.
— Ані одного?
— Ніодного.
— То гайда тут зараз гроші та годинник!

Лікар: Чи давали пані чоловікові порошок на спання, що я записав йому?

Жінка: Так, прошу пана доктора, але я страшно богато клопоту мала, заки розбудила чоловіка, щоби дати йому зажити цей порошок!

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".